

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 10.9.2013
COM(2013) 622 final

2013/0302 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby a zrušuje
směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/87/ES**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Směrnice Rady 82/714/EHS ze dne 4. října 1982, kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby¹, zavedla harmonizované podmínky pro vydávání technických osvědčení pro plavidla vnitrozemské plavby ve všech členských státech, s výjimkou provozu na Rýnu. Technické požadavky stanovené v přílohách směrnice 82/714/EHS v podstatě převzaly ustanovení nařízení o inspekci lodní plavby na Rýně ve znění schváleném Ústřední komisí pro plavbu na Rýně (CCNR) v roce 1982.

Podmínky a technické požadavky pro vydávání osvědčení pro vnitrozemskou plavbu podle článku 22 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně byly od té doby pravidelně revidovány pro nejběžnější typy plavidel a bylo uznáno, že odpovídají stávajícímu technickému rozvoji. Z důvodu hospodářské soutěže a bezpečnosti bylo žádoucí, zejména v zájmu podpory harmonizace na evropské úrovni, stanovit rámec těchto technických požadavků pro celou síť vnitrozemských vodních cest EU. Proto směrnice 2006/87/ES², která nahradila směrnicí 82/714/EHS, zajišťuje, aby osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby potvrzující, že všechny druhy plavidel jsou plně v souladu s výše uvedenými revidovanými technickými požadavky, byla platná pro všechny vnitrozemské vodní cesty EU včetně Rýna a aby osvědčení pro Rýn byla platná na všech vnitrozemských vodních cestách EU.

Podle článku 3 směrnice 2006/87/ES je při plavbě na Rýně (zóna R) povinné mít na plavidle buď:

- osvědčení vydané podle článku 22 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně, nebo
- osvědčení Společenství plavidla vnitrozemské plavby vystavené nebo obnovené po 30. prosinci 2008 a potvrzující, že plavidlo zcela vyhovuje technickým požadavkům uvedeným v příloze II směrnice 2006/87/ES, u nichž bylo v souladu s použitelnými pravidly a postupy stanoveno, že jsou rovnocenné s technickými požadavky stanovenými při uplatňování uvedené úmluvy, aniž jsou dotčena přechodná ustanovení oddílu „Přechodná a závěrečná ustanovení“ přílohy II.

Rovnocennost obou osvědčení je nicméně obtížné udržet. Jsou spojena s dvěma různými právními rámci, z nichž každý funguje na základě samostatného souboru norem podle svých vlastních specifických pravidel a postupů.

V zájmu bezpečnosti a dosažení rovných podmínek je třeba pokroku na cestě k vytvoření jediného a jednotného souboru technických norem. Tím by se zajistila větší právní jistota a to, aby technická přizpůsobení technickému pokroku mohla být zavedena v přiměřené lhůtě, aby zaručila, že se udrží vysoké bezpečnostní normy na všech vnitrozemských vodních cestách EU a že nebudou omezovány inovace v tomto odvětví.

¹ Úř. věst. L 301, 28.10.1982, s. 1.

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/87/ES ze dne 12. prosince 2006, kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby a zrušuje směrnice Rady 82/714/EHS (Úř. věst. L 389, 30.12.2006, s. 1.).

Protože tyto dva výše zmíněné právní režimy fungují podle svých vlastních pravidel a postupů, lze pokroku směrem k jedinému a jednotnému souboru technických norem dosáhnout pouze postupně. Jako první krok je důležité oddělit pravidla, která se vztahují k rozhodování, od pravidel obecnější procesní nebo technické povahy, jež není specifická pro EU. V současném znění směrnice nejsou tato ustanovení čistě oddělena, takže je obtížné vypracovat jednotnou technickou normu použitelnou pro oba právní režimy.

Jako druhý krok bude důležité vytvořit vhodné struktury, které umožní EU a CCNR vypracovat a udržovat jednotné společné technické normy. Proto je třeba vytvořit specializovanou strukturu s potřebnými odbornými znalostmi k vypracování technických norem, a to v rámci součinnosti členských států EU a CCNR a zapojení dalších zúčastněných mezinárodních organizací. Za tímto účelem útvary Komise a sekretariát CCNR podepsaly dne 22. května 2013 správní ujednání, které vyjadřuje záměr obou stran zřídit specializovaný výbor pro tento účel pod záštitou CCNR. Tento výbor bude otevřen odborníkům zastupujícím členské státy EU a CCNR a také umožní odpovídající účast dalších zúčastněných stran.

Tento výbor by měl vypracovat technické normy. Práci na vypracování technických norem by tento specializovaný výbor zahájil hned po svém ustavení. Tento návrh umožňuje Komisi, aby zohlednila technické normy vypracované tímto specializovaným výborem tak, že při přizpůsobování technických požadavků uvedených ve směrnici technickému pokroku nebo práci mezinárodních organizací bude odkazovat na jeho normy.

Pokud by podle správního ujednání ze dne 22. května 2013 CCNR postupoval podobně při přizpůsobení nařízení o inspekci plavidel na Rýně a umožnil by, aby toto nařízení rovněž odkazovalo na normy tohoto nového výboru *sui generis*, správní postupy pro udržování technických norem pro plavidla vnitrozemské plavby by se zjednodušily a dosáhlo by se plné jednotnosti norem mezi právními režimy EU a Rýna.

Dále existují změny vyplývající ze skutečnosti, že směrnice 2006/87/ES se pozměňuje poprvé po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost; je nezbytné zavést nová pravidla týkající se přenesených a prováděcích pravomocí.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI

Dne 1. března 2013 Komise svolala setkání s řediteli pro vnitrozemskou plavbu ve správních orgánech členských států a v EHP a generálními tajemníky říčních komisí. Účastníci setkání obecně přivítali celkový přístup k revizi správy veřejných záležitostí s cílem zefektivnit aktualizace technických norem pro vnitrozemskou plavbu.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

V rámci směrnice 2006/87/ES jsou technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby stanoveny v příloze II. Navrhovaná směrnice reorganizuje obsah příloh, aby bylo zajištěno, že tyto přílohy se budou týkat pouze aspektů technické a procesní povahy. Aspekty odkazující na rozhodovací mechanismus jsou začleněny do hlavního textu směrnice. To se týká hlavně následujících ustanovení:

- Rovnocennost a odchylky (článek 18), Úprava příloh (článek 22),

– Provádění technických prohlídek (článek 9).

Přístup zaujatý v tomto návrhu spočívá v přenesení pravomocí na Komisi, pokud jde o přizpůsobení příloh této směrnice vědeckému a technickému pokroku nebo vývoji v této oblasti, k němuž dochází na základě činnosti jiných mezinárodních organizací, zejména CCNR.

Zejména Komise by měla být zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci k přizpůsobení příloh, též na úpravu vzorů dokladů uvedených v přílohách této směrnice a k přijímání či změně správních pokynů.

Kromě toho by v zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění této směrnice měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci pro povolování některých odchylek od technických požadavků pro konkrétní plavidlo, uznávání klasifikačních společností a schvalování některých dodatečných technických požadavků pro určité zóny, jež nejsou napojeny na splavné vnitrozemské vodní cesty jiného členského státu. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Směrnice nemá žádný finanční dopad. Některé činnosti související se směrnicí budou financovány prostřednictvím jiných základních aktů.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby a zrušuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/87/ES

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 91 odst. 1 této smlouvy, s ohledem na návrh Evropské komise, po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům, s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru³, s ohledem na stanovisko Výboru regionů⁴, v souladu s řádným legislativním postupem⁵, vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/87/ES⁶ se stanoví harmonizované podmínky pro vydávání technických osvědčení pro plavidla vnitrozemské plavby v celé síti vnitrozemských vodních cest Unie.
- (2) Technické požadavky na plavidla provozovaná na Rýně stanoví Ústřední komise pro plavbu na Rýně (CCNR).
- (3) Technické požadavky stanovené v přílohách směrnice 2006/87/ES většinou přejímají ustanovení nařízení o inspekci lodní plavby na Rýně ve znění schváleném Ústřední komisí pro plavbu na Rýně (CCNR) v roce 2004. Podmínky a technické požadavky pro vydávání osvědčení pro vnitrozemskou plavbu podle článku 22 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně se pravidelně aktualizují a bylo uznáno, že odpovídají stávajícímu technickému rozvoji.
- (4) Zachování dvou různých souborů pravidel, totiž pravidel pro osvědčení vydávaná podle článku 22 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně a pravidel pro osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby, nezajišťuje právní jistotu a bezpečnost.
- (5) Aby bylo dosaženo harmonizace na úrovni Unie a aby se zabránilo narušení hospodářské soutěže a nerovné míře bezpečnosti, je třeba uplatňovat a pravidelně aktualizovat stejné technické požadavky pro celou síť vnitrozemských vodních cest Unie.
- (6) Protože Ústřední komise pro plavbu na Rýně (CCNR) vytvořila značné know-how v oblasti aktualizace technických požadavků pro plavidla vnitrozemské plavby, mělo by se toto know-how plně využít pro vnitrozemské vodní cesty v Unii.

³ Úř. věst. C , , s. .

⁴ Úř. věst. C , , s. .

⁵

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/87/ES ze dne 12. prosince 2006, kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby a zrušuje směrnice Rady 82/714/EHS (Úř. věst. L 389, 30.12.2006, s. 1).

- (9) Osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby potvrzující, že plavidlo zcela splňuje technické požadavky, by měla být platná na všech vnitrozemských vodních cestách Unie.
- (10) Měly by být více harmonizovány podmínky pro vystavování dodatečných osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby členskými státy pro plavbu na vodních cestách v zónách 1 a 2 (ústí řek) a pro plavbu na vodních cestách v zóně 4.
- (11) V zájmu bezpečnosti by normy měly být harmonizovány na vysoké úrovni a tak, aby nedošlo k žádnému omezení bezpečnostních norem na vnitrozemských vodních cestách Unie. Členským státům by se však mělo povolit stanovit po konzultaci s Komisí specifická ustanovení týkající se dodatečných nebo snížených technických požadavků pro určité zóny za předpokladu, že tato opatření jsou omezena na konkrétní předměty uvedené v přílohách III a IV.
- (12) Členské státy by měly mít možnost odchýlit se od ustanovení této směrnice v některých případech týkajících se splavných vodních cest, jež nejsou napojeny na vnitrozemské vodní cesty jiných členských států, nebo některých plavidel, která jsou provozována výlučně na vnitrostátních vodních cestách.
- (13) Členským státům by se také po schválení ze strany Komise mělo povolit odchýlit se od ustanovení této směrnice u určitých plavidel v zájmu využití alternativních přístupů, podpory inovací nebo zamezení nepřiměřených nákladů.
- (15) Plavidlu, které před uvedením do provozu projde technickou prohlídkou, je třeba vystavit osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby. Účel této technické prohlídky by měl spočívat v kontrole toho, zda plavidlo splňuje technické požadavky stanovené v této směrnici. Příslušné orgány členských států by měly být oprávněny kdykoli provést dodatečné kontroly s cílem ověřit, zda fyzický stav plavidla odpovídá osvědčením Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby.
- (16) Dobu platnosti osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby je vhodné stanovit v rámci určitých lhůt a v závislosti na kategorii příslušného plavidla pro každý konkrétní případ.
- (17) Je třeba v rámci určitých limitů stanovit podrobná ustanovení týkající se nahrazení, obnovení, prodloužení platnosti a vydávání nových osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby, aby se udržela vysoká úroveň bezpečnosti ve vnitrozemské plavbě.
- (18) Je třeba, aby opatření stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/100/ES⁷ zůstala v platnosti pro plavidla, na něž se tato směrnice nevztahuje.
- (19) Je třeba použít přechodný režim v případě plavidla v provozu, které ještě nemá osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby, pokud se podrobí první technické prohlídce podle revidovaných technických požadavků stanovených touto směrnicí.
- (20) Je třeba vydat závazné správní pokyny s cílem poskytnout podrobná pravidla pro harmonizované uplatňování technických požadavků.
- (21) Z důvodu bezpečnosti vnitrozemské plavby a rovnocennosti osvědčení je třeba zohlednit změny v technických požadavcích. Za tímto účelem je třeba pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie přenést na Komisi za účelem přizpůsobení příloh této směrnice vědeckému a technickému

⁷

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/100/ES ze dne 16. září 2009 o vzájemném uznávání lodních osvědčení plavidel vnitrozemské plavby (Úř. věst. L 259, 2.10.2009, s. 8).

pokroku nebo vývoji v této oblasti, k němuž dochází na základě činnosti jiných mezinárodních organizací, zejména Ústřední komise pro plavbu na Rýně. Je zvláště důležité, aby Komise vedla během přípravné fáze odpovídající konzultace, včetně konzultací s odborníky. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předloženy současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

- (22) V zájmu využití alternativních přístupů, podpory inovací, zamezení nepřiměřených nákladů, stanovení efektivního postupu pro vydávání osvědčení nebo zohlednění regionálních okolností by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o povolení některých odchylek od technických požadavků pro konkrétní plavidlo, uznávání klasifikačních společností a schvalování dodatečných nebo snížených technických požadavků pro plavidla provozovaná v některých zónách, které nejsou napojeny na splavné vnitrozemské vodní cesty jiného členského státu. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁸.

- (26) Směrnice 2006/87/ES by proto měla být zrušena,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Klasifikace vodních cest

Pro účely této směrnice se vnitrozemské vodní cesty Unie klasifikují takto:

- a) zóny 1, 2, 3 a 4:
 - i) zóny 1 a 2: vodní cesty uvedené v kapitole 1 přílohy I,
 - ii) zóna 3: vodní cesty uvedené v kapitole 2 přílohy I,
 - iii) zóna 4: vodní cesty uvedené v kapitole 3 přílohy I;
- b) zóna R: vodní cesty uvedené v písmenu a), pro něž mají být vystavena osvědčení podle článku 22 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně, ve znění uvedeného článku platném ke dni vstupu této směrnice v platnost.

Článek 2

Definice a oblast působnosti

1. Pro účely této směrnice se použijí tyto definice:
- a) „plavidlo“ zahrnuje též plovoucí stroj;
 - b) „plavidlo“: plavidlo vnitrozemské plavby nebo námořní loď;
 - c) „remorkér“: plavidlo postavené k vlečení;
 - d) „tlačný remorkér“: plavidlo postavené k pohonu plavidel tlačné sestavy;
 - e) „osobní loď“: výletní nebo kajutová osobní loď postavená a vybavená pro přepravu více než dvanácti cestujícími;

⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- f) „plovoucí stroj“: zařízení schopné plavby vybavené mechanickým pracovním zařízením, např. jeřáby, bagry, beranidly nebo elevátory;
- g) „rekreační plavidlo“: plavidlo jiné než osobní loď, které je určeno pro sport nebo rekreaci;
- h) „výtlak vody“: ponořený objem plavidla v m^3 ;
- i) „délka (L)“: maximální délka trupu plavidla v m, bez kormidla a příďového čelenu;
- j) „šířka (B)“: maximální šířka trupu plavidla v m, měřená z vnější strany obšívky (bez kolesnic, oděrek apod.);
- k) „ponor (T)“: svislá vzdálenost v m mezi nejnižším bodem lodního trupu bez ohledu na kýl nebo jiné pevně uchycené příslušenství a rovinou největšího přípustného ponoru;
- l) „klasifikační společnost“: klasifikační společnost, která byla schválena v souladu s kritérii a postupy podle článku 9;
- m) „osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby“: osvědčení, které pro plavidlo vydal příslušný orgán a které osvědčuje shodu s technickými požadavky této směrnice.

2. Tato směrnice se vztahuje na tato plavidla:

- a) plavidla o délce (L) 20 m či více,
- b) plavidla, jejichž objem vyjádřený jako součin délky (L), šířky (B) a ponoru (T) dosahuje $100 m^3$ či více.

3. Tato směrnice se rovněž vztahuje na tato plavidla:

- a) remorkéry a tlačné remorkéry určené k vlečení nebo tlačení nebo k bočnímu vedení plavidel uvedených v odstavci 1 nebo plovoucích strojů,
- b) plavidla určená k přepravě osob, jež nesou kromě posádky více než dvanáct cestujících,
- c) plovoucí stroje.

4. Tato směrnice se nevztahuje na tato plavidla:

- a) převozní lodě;
- b) vojenská plavidla;
- c) námořní plavidla, včetně námořních remorkérů a tlačných remorkérů,
 - i) provozovaná nebo mající základnu v pobřežních vodách,
 - ii) provozovaná dočasně na vnitrozemských vodních cestách, pokud mají na plavidle
 - osvědčení o souladu s Mezinárodní úmluvou o bezpečnosti lidského života na moři z roku 1974 (SOLAS) nebo rovnocenný doklad, osvědčení o souladu s Mezinárodní úmluvou z roku 1966 o nákladové značce nebo rovnocenný doklad a mezinárodní osvědčení o zabránění znečištění ropnými látkami (IOPP) dokládající soulad s Mezinárodní úmluvou o zabránění znečištění z lodí z roku 1973 (MARPOL) nebo

- v případě osobních lodí, na něž se nevztahují všechny úmluvy uvedené v první odrážce, osvědčení o bezpečnostních pravidlech a normách pro osobní lodě vydané v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/45/ES ze dne 6. května 2009 o bezpečnostních pravidlech a normách pro osobní lodě (přepracované znění)⁹; nebo
- v případě rekreačních plavidel, na něž se nevztahují všechny úmluvy uvedené v první odrážce, osvědčení země, pod jejíž vlajkou plují.

Článek 3

Povinnost mít osvědčení na plavidle

1. Plavidla provozovaná na vnitrozemských vodních cestách Unie uvedených v článku 1 musí mít na plavidle,
 - a) pokud jsou provozována na vodní cestě zóny R,
 - buď osvědčení vydané podle článku 22 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně, nebo
 - osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby potvrzující, že plavidlo, aniž jsou dotčena přechodná ustanovení přílohy II, zcela vyhovuje technickým požadavkům stanoveným v příloze II, u nichž bylo v souladu s použitelnými pravidly a postupy stanoveno, že jsou rovnocenné s technickými požadavky stanovenými při uplatňování Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně;
 - b) pokud jsou provozována na jiných vodních cestách, osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby, včetně případných specifikací uvedených v článku 5.
2. Osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby se vyhotovuje podle vzoru stanoveného v části I přílohy V a vydává se v souladu s touto směrnicí. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 24 s cílem pozměnit uvedený vzor, pokud to bude nutné za účelem zohlednění vědeckého a technického pokroku, zefektivnění správních požadavků nebo zohlednění vývoje v této oblasti, k němuž dochází na základě činnosti jiných mezinárodních organizací, zejména Ústřední komise pro plavbu na Rýně.

Článek 4

Dodatečná osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby

1. Všechna plavidla, která mají na plavidle platné osvědčení vydané podle článku 22 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně, se s výhradou čl. 5 odst. 5 této směrnice smějí plavit na vodních cestách Unie, jestliže mají na plavidle pouze toto osvědčení.
2. Avšak všechna plavidla mající na plavidle osvědčení podle odstavce 1 musí být rovněž vybavena dodatečným osvědčením Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby,
 - a) jsou-li provozována na vodních cestách zón 3 a 4, pokud chtějí využít snížení technických požadavků na těchto vodních cestách,
 - b) jsou-li provozována na vodních cestách zón 1 a 2 nebo, u osobních lodí, jsou-li provozovány na vodních cestách v zóně 3, jež nejsou napojeny na splavné vnitrozemské vodní cesty jiného členského státu, pokud dotyčný členský stát

⁹ Úř. věst. L 163, 25.06.2009, s. 1.

přijal pro tyto vodní cesty v souladu s čl. 5 odst. 1, 2 a 3 dodatečné technické požadavky.

3. Dodatečné osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby se vyhotovuje podle vzoru stanoveného v části II přílohy V a vydávají je příslušné orgány po předložení osvědčení uvedeného v odstavci 1 a za podmínky, že stanoví orgány příslušné pro dotyčné vodní cesty. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci s cílem pozměnit uvedený vzor, pokud to bude nutné za účelem zohlednění vědeckého a technického pokroku, zefektivnění správních požadavků nebo zohlednění vývoje v této oblasti, k němuž dochází na základě činnosti jiných mezinárodních organizací, zejména Ústřední komise pro plavbu na Rýně.

Článek 5

Dodatečné nebo snížené technické požadavky pro některé zóny

1. Členské státy mohou po projednání s Komisí a případně s výhradou požadavků Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně přijmout pro plavidla provozovaná na svém území na vodních cestách zón 1 a 2 dodatečné technické požadavky k požadavkům uvedeným v příloze II.
2. U osobních lodí provozovaných na jeho území na vodních cestách v zóně 3, jež nejsou napojeny na splavné vnitrozemské vodní cesty jiného členského státu, může každý členský stát i nadále uplatňovat dodatečné technické požadavky k požadavkům v příloze II. Členské státy mohou přijmout nové dodatečné technické požadavky postupem podle odstavce 3. Dodatečné požadavky se mohou týkat pouze prvků uvedených na seznamu v příloze III.
3. Členský stát oznámí Komisi tyto navržené dodatečné požadavky alespoň šest měsíců jejich před jejich předpokládaným vstupem v platnost a uvědomí o nich ostatní členské státy.

Komise schválí dodatečné technické požadavky prostřednictvím prováděcích aktů přijatých poradním postupem podle čl. 25 odst. 2.

4. Splnění těchto dodatečných požadavků se uvede v osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby podle článku 3, nebo pokud se použije čl. 4 odst. 2, v dodatečném osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby. Tento důkaz o splnění se uznává na vodních cestách Unie odpovídající zóny.
5. Pokud by použití přechodných ustanovení kapitoly 24a přílohy II mělo za následek zmírnění stávajících vnitrostátních bezpečnostních norem, nemusí členský stát uplatňovat tato přechodná ustanovení na osobní lodě vnitrozemské plavby provozované na jeho vnitrozemských vodních cestách, jež nejsou napojeny na splavné vnitrozemské vodní cesty jiného členského státu. Za těchto okolností může členský stát požadovat, aby tato plavidla provozovaná na jeho nenapojených vnitrozemských vodních cestách zcela splňovala technické požadavky stanovené v příloze II od 30. prosince 2008.

Členský stát, jenž využívá možnost uvedenou v prvním pododstavci, uvědomí Komisi a ostatní členské státy o svém rozhodnutí a poskytne Komisi podrobnosti o souvisejících vnitrostátních normách vztahujících se na osobní lodě provozované na jeho vnitrozemských vodních cestách.

Splnění požadavků členského státu pro provozování na jeho nenapojených vnitrozemských vodních cestách musí být výslovně uvedeno v osvědčení Unie pro

plavidlo vnitrozemské plavby uvedeném v článku 3, nebo pokud se použije čl. 4 odst. 2, v dodatečném osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby.

6. Pro plavidla provozovaná pouze na vodních cestách zóny 4 lze uplatňovat snížené požadavky stanovené v příloze II na všech vodních cestách v této zóně. Splnění těchto snížených požadavků musí být výslovně uvedeno v osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby podle článku 3.
7. Pro plavidla provozovaná výlučně na vodních cestách zón 3 a 4 na svém území mohou členské státy po projednání s Komisí povolit částečné uplatnění technických požadavků přílohy II nebo stanovit technické požadavky, jež jsou méně přísné než požadavky přílohy II.

Méně přísné technické požadavky nebo částečné uplatnění technických požadavků se mohou týkat pouze prvků uvedených na seznamu v příloze IV. Pokud technické vlastnosti plavidla odpovídají méně přísným technickým požadavkům nebo částečnému uplatnění technických požadavků, uvede se tato skutečnost v osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby, nebo pokud se použije čl. 4 odst. 2, v dodatečném osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby.

Méně přísné technické požadavky nebo částečné uplatnění technických požadavků podle přílohy II oznámí členské státy Komisi nejméně šest měsíců před jejich vstupem v platnost a uvědomí o nich ostatní členské státy.

Článek 6 **Odchyly**

1. Členské státy mohou povolit odchyly od celé této směrnice nebo její části pro
 - a) plavidla, remorkéry, tlačné remorkéry a plovoucí stroje provozované na splavných vodních cestách nepropojených vnitrozemskými vodními cestami s vodními cestami jiných členských států,
 - b) plavidla s nosností nepřekračující 350 tun nebo plavidla s výtlakem vody menším než 100 m³, jež nejsou určena k přepravě nákladu, jejichž stavba započala před 1. lednem 1950 a jež jsou provozována výlučně na vnitrostátních vodních cestách.
2. Členské státy mohou u plavby po vlastních vnitrozemských vodních cestách povolit odchyly od jednoho nebo více ustanovení této směrnice pro omezené plavby místního významu nebo v přístavních oblastech. Tyto odchyly a trasy plavby nebo oblasti, pro které platí, se uvedou v osvědčení plavidla.
3. Odchyly povolené podle odstavců 1 a 2 oznámí členské státy Komisi a uvědomí o nich ostatní členské státy.
4. Členský stát, který v důsledku odchylek povolených podle odstavců 1 a 2 nemá žádné plavidlo spadající do oblasti působnosti této směrnice provozované na svých vodních cestách, nemusí splňovat požadavky článků 8, 9 a 11.

Článek 7

Vystavení osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby

1. Osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby se vystavuje plavidlům, jejichž stavba započala po [dni provedení této směrnice do vnitrostátního práva], a to po

technické prohlídce provedené před zprovozněním plavidla a zaměřené na ověření, zda plavidlo splňuje technické požadavky přílohy II.

2. Plavidlu, jež bylo vyřazeno z oblasti působnosti směrnice 82/714/EHS, ale vztahuje se na ně tato směrnice podle čl. 2 odst. 2 a 3, se vystaví osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby po technické prohlídce, jež je provedena po uplynutí platnosti stávajícího osvědčení plavidla, avšak v každém případě nejpozději 30. prosince 2018, za účelem ověření, zda jsou splněny technické požadavky přílohy II.

Každé nesplnění technických požadavků přílohy II se uvede v osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby. Pokud podle příslušných orgánů tyto nedostatky nepředstavují zjevné nebezpečí, lze plavidla uvedená v prvním pododstavci tohoto článku nadále provozovat, dokud nejsou díly nebo části plavidla, u nichž bylo v osvědčení uvedeno, že tyto požadavky nesplňují, vyměněny nebo nahrazeny; potom tyto díly nebo části musí splňovat technické požadavky podle přílohy II.

3. Za zjevné nebezpečí se ve smyslu tohoto článku považuje zejména případ, kdy jsou dotčeny požadavky týkající se pevnosti konstrukce plavidla, plavby a manévrovatelnosti nebo zvláštních vlastností plavidla podle technických požadavků přílohy II. Odchytky povolené v technických požadavcích přílohy II se neoznačují za nedostatky, jež představují zjevné nebezpečí.

Výměna stávajících dílů za stejné díly nebo za díly s rovnocennou technologií a konstrukcí během pravidelné opravy a údržby se nepovažuje za výměnu ve smyslu tohoto článku.

4. Během technických prohlídek stanovených v odstavcích 1 a 2 nebo během technické prohlídky provedené na žádost vlastníka plavidla se případně ověří, zda plavidlo splňuje dodatečné požadavky podle čl. 5 odst. 1, 2 a 3.

Článek 8 **Příslušné orgány**

1. Osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby mohou vystavovat příslušné orgány členských států.
2. Každý členský stát sestaví seznam orgánů příslušných k vydávání osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby a sdělí jej Komisi a ostatním členským státům.
3. Příslušné orgány vedou plavební rejstřík všech osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby, která vydají v souladu se vzorem stanoveným v příloze VI. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 24 s cílem pozměnit uvedený vzor za účelem zohlednění vědeckého a technického pokroku, zefektivnění správních požadavků nebo zohlednění vývoje v této oblasti, k němuž dochází na základě činnosti jiných mezinárodních organizací, zejména Ústřední komise pro plavbu na Rýně.

Článek 9 **Provádění technických prohlídek**

1. Technickou prohlídku podle článku 7 provádějí příslušné orgány. Tyto orgány jí nemusí podrobit plavidlo zcela nebo zčásti, pokud je z platného osvědčení vystaveného uznanou klasifikační společností zjevné, že plavidlo zcela nebo zčásti splňuje technické požadavky přílohy II.

2. Komise přijme prováděcí akty za účelem uznání klasifikační společnosti, která splňuje kritéria uvedená v příloze VII, nebo zrušení uznání postupem podle odstavce 3 a 4. Tyto prováděcí akty se přijmou poradním postupem podle čl. 25 odst. 2.
3. Žádost o uznání předloží Komisi členský stát, v němž má sídlo nebo pobočku klasifikační společnost, která je oprávněna vydávat potvrzení, že plavidlo splňuje požadavky přílohy II v souladu s touto směrnicí. K této žádosti se přiloží veškeré informace a doklady, které jsou nezbytné ke kontrole splnění kritérií pro uznávání.
Každý členský stát může požádat o slyšení nebo poskytnutí dalších informací nebo dokladů.
4. Každý členský stát může předložit Komisi žádost o odnětí uznání, pokud se domnívá, že klasifikační společnost již nesplňuje kritéria stanovená v příloze VII. K žádosti o odnětí musí být přiložena podpůrná dokumentace.
5. Až do uznání podle této směrnice se klasifikační společnosti, které jsou uznány, schváleny a oprávněny členským státem v souladu se směrnicí Rady 94/57/ES ze dne 22. listopadu 1994¹⁰, považují za uznané pouze pro plavidla, která provozují svou činnost výhradně na vodních cestách uvedeného členského státu.
6. Komise zveřejní a průběžně aktualizuje seznam klasifikační společnosti uznaných v souladu s tímto článkem.
7. Každý členský stát sestaví seznam svých orgánů příslušných k provádění technických prohlídek a sdělí jej Komisi a ostatním členským státům.
8. Každý členský stát musí splňovat zvláštní požadavky, pokud jde o kontrolní subjekty a žádost o provedení inspekce podle přílohy II.

Článek 10

Platnost osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby

1. Dobu platnosti osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby vystavených novým plavidlům v souladu s ustanoveními této směrnice stanoví příslušný orgán v délce nejvýše
 - a) pěti let v případě osobních lodí;
 - b) deseti let v případě všech ostatních plavidel.Doba platnosti se uvede v osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby.
2. U plavidel, která byla v provozu již před technickou prohlídkou, stanoví příslušný orgán dobu platnosti osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby podle jednotlivého případu na základě výsledků prohlídky. Doba platnosti však nesmí překročit lhůty uvedené v odstavci 1.
3. Každý členský stát může v případech stanovených v příloze II vystavovat prozatímní osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby. Prozatímní osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby se vyhotovují podle vzoru stanoveného v části III přílohy V. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 24 s cílem pozměnit uvedený vzor za účelem zohlednění vědeckého a technického pokroku, zefektivnění správních požadavků nebo zohlednění vývoje

¹⁰ Směrnice Rady 94/57/ES ze dne 22. listopadu 1994, kterou se stanoví společná pravidla a normy pro subjekty pověřené inspekcí lodí a prohlídkami lodí a pro související činnosti námořní správy (Úř. věst. L 319, 12.12.1994, s. 20).

v této oblasti, k němuž dochází na základě činnosti jiných mezinárodních organizací, zejména Ústřední komise pro plavbu na Rýně.

Článek 11

Náhrada osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby

Každý členský stát stanoví podmínky, za nichž může být ztracené nebo poškozené platné osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby nahrazeno.

Článek 12

Obnovení osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby

1. Osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby se obnovuje po uplynutí doby jeho platnosti v souladu s podmínkami stanovenými v článku 7.
2. Pro obnovení osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby se použijí přechodná ustanovení podle kapitoly 24 a 24a přílohy II na plavidla a za podmínek podle daných ustanovení.

Článek 13

Prodloužení platnosti osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby

Platnost osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby může výjimečně prodloužit bez technické prohlídky v souladu s přílohou II orgán, jenž je vystavil nebo obnovil. Toto prodloužení se vyznačí na tomto osvědčení.

Článek 14

Vystavování nových osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby

V případě větších změn nebo oprav týkajících se pevnosti konstrukce plavidla, plavby, manévrovatelnosti nebo zvláštních vlastností plavidla podle přílohy II musí být plavidlo před jakoukoliv další plavbou opět podrobeno technické prohlídce stanovené v článku 7. Po této prohlídce je vystaveno nové osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby uvádějící technické vlastnosti plavidla nebo se stávající osvědčení odpovídajícím způsobem změnit. Je-li toto osvědčení vydáno v jiném členském státě, než který vystavil nebo obnovil původní osvědčení, je o tom do jednoho měsíce uvědomen příslušný orgán, který osvědčení vystavil nebo obnovil.

Článek 15

Odmítnutí vystavení nebo obnovení a odnětí osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby

1. Každé rozhodnutí o odmítnutí vystavení nebo obnovení osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby musí obsahovat odůvodnění. Vlastník plavidla je uvědomen o rozhodnutí a je informován o opravných prostředcích a lhůtách pro jejich podání v daném členském státě.
2. Jakékoliv platné osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby může příslušný orgán, který je vystavil nebo obnovil, odejmout, pokud plavidlo přestane splňovat technické požadavky uvedené v tomto osvědčení.

Článek 16

Dodatečné prohlídky

1. Příslušné orgány členského státu mohou kdykoliv zkontrolovat, zda je na plavidle osvědčení platné podle této směrnice a zda plavidlo splňuje požadavky stanovené v tomto osvědčení, nebo představuje zjevné nebezpečí pro osoby na plavidle, životní prostředí nebo bezpečnost plavby. Příslušné orgány přijmou nezbytná opatření v souladu s odstavci 2 až 5.
2. Pokud orgány při této kontrole zjistí, že osvědčení není na plavidle nebo že osvědčení na plavidle je neplatné nebo že plavidlo nesplňuje požadavky stanovené v osvědčení, ale že tato neplatnost nebo nesplnění požadavků nepředstavuje zjevné nebezpečí, přijme vlastník plavidla nebo jeho zplnomocněný zástupce veškerá nezbytná opatření k nápravě situace. Orgán, který osvědčení vystavil nebo který je naposledy obnovil, je informován do sedmi dnů.
3. Pokud orgány při takové kontrole zjistí, že plavidlo představuje zjevné nebezpečí pro osoby na plavidle, životní prostředí nebo bezpečnost plavby, mohou plavidlu zabránit v další plavbě až do přijetí nezbytných kroků k nápravě situace.

Mohou také předepsat opatření, která plavidlu umožní, případně po dokončení jeho dopravní operace, bezpečně pokračovat v plavbě do místa, kde bude prohlédnuto nebo opraveno. Orgán, který osvědčení vystavil nebo je naposledy obnovil, je informován do sedmi dnů.
4. Členský stát, který zabránil plavidlu pokračovat v plavbě nebo uvědomil vlastníka o svém záměru tak učinit, nebudou-li zjištěné závady odstraněny, uvědomí orgán v členském státě, který osvědčení vystavil nebo je naposledy obnovil, do sedmi dnů o rozhodnutí, které vydal nebo které hodlá vydat.
5. Každé rozhodnutí o přerušení plavby plavidla přijaté v rámci provádění této směrnice musí být podrobně odůvodněno. Musí být neprodleně oznámeno dotčené straně, která je současně informována o opravných prostředcích, které má podle právních předpisů platných v členských státech k dispozici, a o lhůtách pro jejich podání.

Článek 17

Jednotné evropské identifikační číslo plavidla

Příslušný orgán, který vydal osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby, zahrne do osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby jednotné evropské identifikační číslo plavidla podle kapitoly 2 přílohy II.

Článek 18

Rovnocennost a výjimky

1. Členské státy mohou požadovat, aby Komise přijala prováděcí akty, jimiž se povolují výjimky nebo uznávání rovnocennosti technických specifikací pro konkrétní plavidla, pokud jde o:
 - a) použití nebo přítomnost na palubě plavidla jiných materiálů, zařízení nebo vybavení, nebo přijetí jiných konstrukčních opatření nebo úprav, než které jsou uvedeny v příloze II;
 - b) vydání osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby za účelem zkoušek na omezenou dobu a zahrnujícího nové technické specifikace, které se

odchylují od požadavků části II přílohy II, pokud tyto specifikace zajišťují rovnocennou bezpečnost;

- c) žádost kontrolních orgánů o výjimky pro osobní loď, pokud jde o prostory určené k používání osobami s omezenou pohyblivostí, pokud se uplatnění zvláštních požadavků stanovených v kapitole 15 přílohy II považuje za obtížné v praxi nebo je spojeno s nepřiměřenými náklady;
- d) použití jiných hasicích látek, než které jsou uvedeny v kapitole 10 přílohy II;
- e) použití pevných požárních soustav k ochraně objektů;
- f) uplatnění kapitoly 24 přílohy II na plavidla přestavěná na délku větší než 110 m;
- g) výjimky z požadavků stanovených v kapitole 24 a kapitole 24a přílohy II po uplynutí přechodných ustanovení, pokud tyto požadavky jsou technicky obtížně uplatnitelné nebo pokud by jejich uplatňování mohlo vyžadovat nepřiměřené náklady;
- h) uznávání norem, které se týkají zařízení, která rozstříkují menší množství vody, než která jsou uvedena v kapitole 10 přílohy II.

Tyto prováděcí akty se přijmou poradním postupem podle čl. 25 odst. 2.

- 2. Rovnocennosti a výjimky uvedené v odst. 1 písm. a) až g) musí být zapsány v osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby příslušnými orgány členských států. Bude o tom informována Komise a ostatní členské státy.
- 3. Do přijetí prováděcích aktů uvedených v odst. 1 písm. a) mohou příslušné orgány udělit prozatímní osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby v souladu s čl. 10 odst. 2.

V tomto případě musí příslušné orgány do jednoho měsíce od vydání prozatímního osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby nahlásit Komisi a ostatním členským státům název a evropské identifikační číslo plavidla, druh odchylky a stát, v němž je plavidlo registrováno nebo v němž má svůj domovský přístav.
- 4. Komise zveřejní rejstřík zařízení pro radarovou navigaci a ukazatele rychlosti otáčení schválené podle přílohy II.

Článek 19

Uznávání osvědčení schopnosti k plavbě plavidel ze třetích zemí

Unie začne vyjednávání s třetími zeměmi s cílem zabezpečit vzájemné uznávání osvědčení schopnosti k plavbě mezi Uní a třetími zeměmi.

Do uzavření takových dohod mohou příslušné orgány členského státu uznávat osvědčení schopnosti k plavbě plavidel ze třetích zemí pro plavbu na vodních cestách uvedeného členského státu.

Vystavování osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby plavidlům ze třetích zemí se řídí čl. 7 odst. 1.

Článek 20

Prodloužení použitelnosti směrnice 2009/100/ES

Pro plavidla, která nespádají do oblasti působnosti čl. 2 odst. 2 a 3 této směrnice, avšak spadají do oblasti působnosti čl. 1 písm. a) směrnice 2009/100/ES, se použije uvedená směrnice.

Článek 21

Přechodná ustanovení o používání dokumentů

Dokumenty spadající do oblasti působnosti této směrnice a vystavené příslušnými orgány členských států podle směrnice 2006/87/ES před vstupem této směrnice v platnost zůstávají platné až do vypršení doby jejich platnosti.

Článek 22

Úprava příloh

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 24, pokud jde o přizpůsobení příloh I, II, III, IV a VII vědeckému a technickému pokroku nebo vývoji v této oblasti, k němuž dochází na základě činnosti jiných mezinárodních organizací, zejména Ústřední komise pro plavbu na Rýně, pro zajištění toho, aby se obě osvědčení uvedená v čl. 3 odst. 1 písm. a) vystavovala na základě technických požadavků, jež zaručují stejnou úroveň bezpečnosti, nebo pro zohlednění případů uvedených v článku 5.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 24 týkající se závazných správních pokynů, pokud jde o podrobné provádění technických požadavků stanovených v příloze II, aby byl zajištěn harmonizovaný výklad těchto požadavků nebo zohledněny osvědčené postupy vypracované na úrovni Unie nebo vyplývající z práce mezinárodních organizací, zejména Ústřední komise pro plavbu na Rýně.

Při přijímání těchto aktů v přenesené pravomoci musí Komise zajistit, aby technické požadavky, jež musí být splněny pro vystavení osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby uznaného pro plavbu na Rýně, odpovídaly stejné míře bezpečnosti, jako je míra bezpečnosti požadovaná pro vydání osvědčení uvedeného v článku 22 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 24 za účelem aktualizace odkazů v této směrnici na některá ustanovení přílohy II ke zohlednění změn této přílohy.

Článek 23

Přechodné požadavky

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 24 za účelem stanovení přechodných technických požadavků pro plavidla k povolení zkoušek v zájmu stimulace inovací a technického pokroku. Tyto požadavky jsou platné po dobu nejvýše tří let.

Článek 24

Přenesení pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Přenesení pravomoci uvedené v článcích 3, 4, 8, 10, 22 a 23 je svěřeno Komisi na dobu neurčitou počínaje [date of entry into force of the Directive].
3. Evropský parlament a Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článcích 3, 4, 8, 10, 22 a 23 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení pravomoci se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie, nebo k pozdějšímu dni, který je v tomto rozhodnutí upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 3, 4, 8, 10, 22 a 23 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud vůči němu Evropský parlament ani Rada nevznesou námitky do dvou měsíců poté, co jim Komise akt oznámí. Evropský parlament a Rada mohou tuto lhůtu prodloužit o dva měsíce.

Článek 25

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 7 směrnice Rady 91/672/EHS (dále jen „výbor“). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011. Pokud má být stanovisko výboru získáno písemným postupem, může předseda výboru rozhodnout o ukončení postupu bez výsledku ve lhůtě pro podání stanoviska.

Článek 26

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce použitelné v případě porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice a přijmou opatření nutná k zajištění jejich provádění. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 27

Provedení

1. Členské státy, jež mají vnitrozemské vodní cesty uvedené v článku 1, uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí s účinkem od 1. ledna 2015. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.
- Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
2. Členské státy sdělí Komisi znění ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 28

Zrušení

Směrnice 2006/87/ES se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2015.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 29

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 30

Určení

Tato směrnice je určena členským státům, jež mají vnitrozemské vodní cesty uvedené v článku 1.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha I Seznam vnitrozemských vodních cest Unie rozdělených zeměpisně do zón 1, 2, 3 a 4

Příloha II Minimální technické požadavky na plavidla na vnitrozemských vodních cestách zón 1, 2, 3 a 4

Příloha III Oblasti, v nichž lze stanovit dodatečné technické požadavky na plavidla provozovaná na vnitrozemských vodních cestách v zónách 1 a 2

Příloha IV Oblasti, v nichž lze snížit technické požadavky na plavidla provozovaná na vnitrozemských vodních cestách v zónách 3 a 4

Příloha V Vzor osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby

Příloha VI Vzor plavebního rejstříku osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby

Příloha VII Klasifikační společnosti